

ЗАВДАННЯ І МЕТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Аналізується інформаційна війна як складова частина ідеологічної боротьби. Вона є альтернативою кровопролиття, але потужною комунікативною технологією.

Ключові слова: інформація, ідеологія, боротьба, пропаганда, комунікативна технологія.

Abstract

Information warfare is analyzed as an integral part of ideological struggle. It is an alternative to bloodshed, but is a powerful communication technology.

Key words: information, ideology, struggle, propaganda, communication technology.

Вступ

Нині, коли відкрита війна не підтримується громадянами, є потреба у певних політиків у підготовці суспільної думки щодо участі у конфліктах і війнах. Таким дієвим механізмом є інформаційна війна, коли відбувається викладення інформації у спосіб, який формує у суспільстві чи групі людей потрібну точку зору, громадську думку, хід взаємодоповнюючих логічних думок, вичерпну систему поглядів щодо окремих питань на користь організатора інформаційної пропаганди [1]. Як наслідок, відбувається усвідомлення окремих фактів чи подій у потрібному для маніпулятора світлі, формування потрібного світогляду чи життєвої позиції стосовно питань, у яких раніше були протиріччя чи нерозуміння. Тому актуальним видається дослідження ролі інформаційної війни у сучасних конфліктах.

Основна частина

Можна визначити, що метою інформаційної війни є послаблення моральних і матеріальних сил супротивника або конкурента та посилення власних позицій. На мою думку, інформаційна війна була завжди в історії конфліктів, адже їм передують інформаційна підготовка людей, пояснення причин і мотивації війни тощо. Руйнування, яких завдають інформаційні війни у суспільній психології, психології особи, за масштабами і за значенням цілком співмірні, а часом і перевищують наслідки збройних воєн [2]. Головне завдання інформаційних війн полягає в маніпулюванні масами. Мета такої маніпуляції найчастіше полягає у:

- внесенні у суспільну та індивідуальну свідомість ворожих, шкідливих ідей та поглядів;
- дезорієнтації та дезінформації мас;
- послабленні певних переконань, звичаїв, задля виставлення як єдиновірних власних;
- залякуванні свого народу образом ворога;
- залякуванні супротивника своєю могутністю.

Нарешті, останнє, але не менш важливе завдання: забезпечення ринку збуту для своєї економіки. У цьому випадку інформаційна війна є складовою частиною конкурентної боротьби [3].

Система — об'єкт інформаційної операції, може включати будь-який елемент у епістемології супротивника. Епістемологія містить у собі організацію, структуру, методи і вірогідність знань. На стратегічному рівні ціль інформаційної війни — вплинути на рішення супротивника або конкурента, і як наслідок, на його поведінку таким чином, щоб він не знав, що на нього впливали. Навіть тоді, коли цієї мети важко досягти, вона все-таки залишається кінцевою метою кампанії на стратегічному рівні. Успішна, хоча і незавершена інформаційна кампанія, проведена на стратегічному рівні, приведе до рішень супротивника (а отже і його дій), що будуть суперечити його намірам чи заважати їхньому виконанню [4].

Успішна інформаційна кампанія, проведена на оперативному рівні, буде підтримувати стратегічні цілі, впливаючи на можливість ворога приймати рішення оперативно та ефективно. Іншими словами, метою інформаційних атак на операційному рівні є створення таких перешкод процесу ухвалення

рішення ворогом, щоб супротивник не міг діяти чи вести війну координовано та ефективно. В інформаційній війні метою є гармонізація дій на оперативному рівні з діями на стратегічному рівні, щоб об'єднані, вони змушували супротивника приймати рішення, які приводили б до дій, що допомагали досягати суб'єктові власних цілей і заважали б супротивнику домагатися виконання своїх [5].

Щодо цілей атак в інформаційній війні, то чим залежніший супротивник від інформаційних систем при ухваленні рішення, тим більше він уразливий до ворожого маніпулювання цими системами. Програмні віруси впливають тільки на ті системи, у яких є програми. Чим сучасніше суспільство, тим більше воно покладається на інформацію та засоби її доставки. Сюди відноситься також Інтернет — але це лише вершина цієї інформаційної конструкції. Будь-яка розвинена країна має телефонну, банківську та безліч інших мереж, що керуються комп'ютерами, отже мають властиві для них слабкі місця.

Висновки

Інформаційна війна — це вже не туманна галузь футурології, а реальна наукова дисципліна, яку вивчають і розробляють. У найбільш широкому сенсі інформаційна війна включає засоби пропаганди. Генеральна мета інформаційної війни, таким чином, — порушити обмін інформацією в таборі конкурента. Не важко зрозуміти, що цей вид зброї, як правило, взагалі не спрямований на завдання втрат живій силі. У цьому сенсі крива технології вивела, нарешті, до безкровної і, в той же час, винятково ефективної зброї. Вона знищує не населення, а державний механізм.

Інформаційно-комп'ютерна революція відкриває широкі можливості для впливу на народи та владу, маніпулювання свідомістю та поведінкою людей навіть на віддалених просторах. Беручи до уваги процес глобалізації телекомунікаційних мереж, що відбувається у світі, можливо припустити, що саме інформаційним видам агресії буде наданий пріоритет у майбутньому. Потрібна серйозна увага фахівців різного профілю до цього питання, щоб уникнути найнегативніших наслідків цієї війни для всього людства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Почепцов Г. Г. Сучасні інформаційні війни. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська Академія». 2015.
2. Денисюк С.Г. Політико-комунікаційні аспекти глобалізаційних процесів. Проблеми розвитку соціально-економічних систем в контексті глобалізаційних викликів : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 5–8 травня 2011. Хмельницький: Інститут економіки та управління, 2011. С. 253–256.
3. Курбан О. В. Теорія інформаційної війни: базові основи, методологія та понятійний апарат. ScienceRise. 2015, № 11(1). С. 95-100
4. М. Рижков. Інформаційна війна. Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. Київ: Парламентське видавництво, 2011.
5. Горбулін В.П., Додонов О.Г., Ланде Д.В. Інформаційні операції та безпека суспільства: загрози, протидія, моделювання: монографія. Київ : Інтертехнологія, 2009. 164 с.

Пастушок Максим Миколайович — студент групи МФК-17б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dbite81@gmail.com

Науковий керівник: **Денисюк Світлана Георгіївна** — доктор політичних наук, професор, професор кафедри суспільно-політичних наук, проректор з науково-педагогічної роботи і соціальних комунікацій ВНТУ, м. Вінниця, e-mail: svetadenisiyk@gmail.com

Pastushok Maksym M. — Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : dbite81@gmail.com

Supervisor: **Denysiuk Svitlana G.** — Doctor of Political Sciences, Professor, Professor of the Department of Social and Political Sciences, Vice-Rector for Scientific and Pedagogical Work and Social Communications of VNTU, Vinnytsia, e-mail: svetadenisiyk@gmail.com